In 'Hardin di mi Wela'

Nydia Ecury vindt laatste rustplaats in tuin Nama

ORANJESTAD — Maria Mercelina Ecury-Leon (matriarch van familie Ecury) en haar kleindochter – de auteur, dichter, cabaretier en alom bekende grand dame van theater Nydia Ecury – kregen een eerbetoon in de nieuwe tuin van het Nationaal Archeologisch Museum Aruba (Nama). De urn met de as van Nydia Ecury is geplaatst in een kunstwerk gemaakt door keramist Trudy Lampe en heeft een permanente plek in de tuin van het voormalige Ecury-huis gekregen. Dit vond plaats tijdens de opening van expositie 'Di Tera Nos ta bin y Di Tera nos ta bai' van Lampe.

De minister van Financien, Economische Zaken en Cultuur Xiomara Maduro (MEP) hield 5 februari een warme toespraak bij de doop van de nieuwe tuin, genaamd 'Hardin di mi Wela' (Tuin van mijn Oma). Het ouderlijk huis van Nydia Ecury in de oude Arubaanse vissersbuurt Rancho werd, na jaren in verval te zijn geraakt, in al zijn pracht en praal gerestaureerd, waarna Nama vanaf 2009 daar de deuren kon openen met een imposante permanente tentoonstelling van meer dan 10.000 historische artefacten van Aruba en een speciale ruimte met kunstwerken die geïnspireerd zijn op het Arubaans cultureel erfgoed. Ook middels lezingen, exposities en andere interactieve projecten levert Nama continu een belangrijke educatieve bijdrage aan het waarborgen van de Arubaanse cultuur, geschiedenis en kunst. De urn werd na Ecury's crematie in de kerk van Brievengat, La Birgen di Lourdes, in 2012 tentoongesteld. Haar zeer vruchtbare leven werd tevens afgesloten met de vertoning van haar populaire onewomanshow 'Luna di Papel' (Papieren Maan). Met het kunstwerk 'Promesa y Speransa' (Belofte en Hoop), gevormd van Arubaanse klei en geïnspireerd op het gedicht 'Promesa' van Nydia Ecury (Bos di Sanger, 1976), omhelst Lampe als het ware liefdevol de urn van Nydia.

Cirkel is rond

"Het heeft bijna tien jaar geduurd, maar we zijn er. De cirkel is rond!", aldus dichter en theatermaker Caresse Isings, Ecury's dochter bij de onthulling. Zij liet de zilverkleurige urn van roestvrij staal na Ecury's dood speciaal met de vingerafdruk van haar moeder maken. Het was het gedicht 'Promesa' dat haar ertoe bracht om de urn terug naar huis te kunnen brengen, in de tuin van haar grootmoeder. In het gedicht refereert Ecury aan een voor haar intens droevig voorval uit haar kinderjaren, waarin haar geliefde glazen pop in de tuin van oma aan diggelen viel, en aan de troostende belofte van een oudere broer van een splinternieuwe pop nooit werd voldaan. Het gedicht eindigt met 'Ya ta laat pa mi por proteh'é' – waarbij de schrijfster melancholisch aangeeft dat het te laat is om het kind in haar nog in bescherming te kunnen nemen. Met de plaatsing van de urn in de 'Hardin di mi Wela' vertrouwt de dochter van Ecury er vol op dat ze zich nu, herenigd met oma, eeuwig beschermd zal mogen voelen.